

Република Србија
УПРАВНИ СУД
15 У. 22300/10
23.02.2012. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Обрада Андрића, председника већа, Јасминке Вукашиновић и Душице Маринковић, чланова већа са судским саветником Весном Чогурић, записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиље А.А. из ..., ... бр. ..., против решења туженог Секретаријата за имовинско-правне послове, грађевинску и урбанистичку инспекцију града Београда, Сектора за управно-правне послове, XXI-05 број: 3511-595/2009 од 29.01.2010. године, у предмету легализације, у нејавној седници већа одржаној дана 23.02.2012. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба **СЕ УВАЖАВА, ПОНИШТАВА** решење Секретаријата за имовинско-правне послове, грађевинску и урбанистичку инспекцију града Београда, Сектора за управно-правне послове, XXI-05 број: 3511-595/2009 од 29.01.2010. године, и **ПРЕДМЕТ ВРАЋА** надлежном органу на поновно одлучивање.

Образложење

Оспореним решењем, у извршењу пресуде Округног суда у Београду У.бр. 983/09 од 23.10.2009. године, у ставу I диспозитива, ништи се закључак Одељења за грађевинске послове, Одсек за легализацију грађевинских објеката градске општине Звездара, број 351-8954/2003 од 20.01.2009. године, а у ставу II диспозитива, одбија се жалба тужиље поднета против обавештења Одељења за комуналне и грађевинске послове, Одсек за легализацију грађевинских објеката градске општине Звездара, број 351-8954/2003 од

10.11.2008. године. Наведеним обавештењем првостепеног органа, поводом пријаве тужиле за легализацију објекта у Ул. ... бр. ..., првостепени орган је утврдио да објекат не испуњава услове предвиђене Законом о планирању и изградњи ("Службени гласник РС", број 47/03 и 34/06), те да се не може издати одобрење за изграђени објекат пошто су, сходно члану 160. Закона о планирању и изградњи, предмет легализације само објекти који су изграђени, односно реконструисани, пре ступања на снагу Закона, односно пре 13.05.2003. године.

У тужби поднетој Управном суду дана 21.05.2010. године, тужила оспорава законитост решења туженог органа са свих законом прописаних разлога и наводи да је исто донето супротно пресуди Окружног суда у Београду У.бр. 983/09 од 23.10.2009. године. Указује да су нетачни наводи првостепеног органа у вези времена изградње наведеног објекта, а да је тужила као доказ приложила налаз и мишљење, као и скицу локалитета објекта судског вештака свих објекта у Ул. ... (нови назив ...), са пријемним печатом Трећег општинског суда у Београду од 19.08.1996. године, за вештачење које је вршено у предмету тог суда Р. 124/95. На основу наведеног судског документа, може се утврдити да је предмет легализације објекат изграђен пре 2003. године, односно да је исти објекат постојао пре 1996. године, јер је изграђен 1969. године за живота покојног супруга Б.Б.. Са наведених разлога, предлаже да суд тужбу уважи и оспорено решење поништи.

Тужени орган је, у одговору на тужбу, остао при разлозима из оспореног решења и предложио да суд тужбу одбије као неосновану.

Управни суд је, решавајући овај управни спор без одржавања усмене расправе, у смислу члана 33. став 2. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", број 111/09), налазећи да је предмет такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања, по разматрању списка предмета, оцене навода тужбе и одговора на тужбу, нашао да је тужба основана.

Према образложењу оспореног решења и списима предмета ове управне ствари, првостепени орган је на основу пријаве тужиле за легализацију објекта у Ул. ... бр. ..., тужили доставио обавештење број 351-8954/2003 од

10.11.2008. године, којим је обавестио тужиљу да предметни објекат не испуњава услове предвиђене Законом о планирању и изградњи (“Службени гласник РС”, број 47/03 и 34/06), те да се не може издати одобрење за изграђени објекат, пошто су, сходно члану 160. Закона о планирању и изградњи, предмет легализације само објекти који су изграђени, односно реконструисани пре ступања на снагу Закона, односно пре 13.05.2003. године. Имајући у виду да је на основу орто-фото снимка утврђено да је предметни објекат зидан после 13.05.2003. године, ожалбеним обавештењем жалила се упућује да у року од 90 дана од дана пријема обавештења поднесе захтев за издавање одобрења за бесправно изграђени, односно реконструисани објекат, са одговарајућим доказима, имајући у виду одредбе члана 49. Закона о изменама и допунама Закона о планирању и изградњи, по коме ће се донети решење, уз упозорење да ће се у случају неподношења захтева у наведеном року, бити донето решење о рушењу објекта, односно дела објекта.

Оцењујући законитост оспореног решења, по налажењу Управног суда, основано се тужбом указује да је приликом доношења оспореног решења повређен закон на штету тужиле.

Наиме, у образложењу оспореног решења, које је донето у извршењу пресуде Окружног суда у Београду У.бр. 983/09 од 23.10.2009. године, тужени орган је жалбу тужиле одбио као неосновану, наставши да је првостепени орган правилно утврдио да орто-фото снимак представља објективан и релевантан доказ, путем кога се утврђује чињеница времена изградње предметног објекта тужиле. Међутим, по оцени суда, овакав навод се не може прихватити као правилан, обзиром да у списима нема податка о времену кад је сачињен орто-фото снимак, те у том смислу не може представљати једини и одлучујући доказ на околност времена изградње предметног објекта. Ово и са разлога, што записник Комисије за процену услова и могућности издавања одобрења за објекте који су изграђени или реконструисани без грађевинске дозволе до 13.05.2003. године за објекте БП до 800 м², а која је формирана решењем председника општине Звездара број 020-2-118 од 03.07.2008. године, који записник је сачињен 06.11.2008. године поводом поднете пријаве тужиле под бројем 351-8954 од 2003. године, не садржи констатацију да је на основу орто-фото снимка одлучено да се исти не уврсти у процедуру издавања одобрења за изградњу и употребне дозволе,

већ само констатацију да је објекат зидан после 13.05.2003. године, са ког разлога је, по оцени суда, нејасно на основу чега су органи управе утврдили да је објекат тужиље зидан после 13.05.2003. године.

Полазећи од изнетог, Управни суд налази да разлози дати у образложењу оспореног решења и докази у списима предмета, не упућују на правилност одлуке дате у диспозитиву оспореног решења и правилност примене одредби Закона о планирању и изградњи ("Службени гласник РС", број 47/03 и 34/06).

Са напред наведеног, налазећи да је оспореним решењем повређен закон на штету тужиље, Управни суд је применом одредби члана 40. став 2. и члан 42. став 1. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", број 111/09), одлучио као у диспозитиву пресуде.

У поновном поступку ће Секретаријат за послове легализације објеката Градске управе града Београда, сада надлежан орган у овој ствари, сагласно одредби члана 17. Измене Статута града Београда ("Службени лист града Београда", бр. 6/2010), у вези са чланом 23. и 65а Одлуке о Градској управи града Београда ("Службени лист града Београда", бр. 51/08 ... 32/2010), везан правним схватањем суда изнетим у овој пресуди, у смислу члана 69. став 2. истог закона, донети ново, на закону засновано решење по жалби тужиље.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 23.02.2012. године, 15 У. 22300/10

Записничар
Весна Чогурић, с.р.

Председник већа-судија
Обрад Андрић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић